

Repertoriumnummer 2015/ 13550
Eerste Kamer
Datum van uitspraak 07 december 2015
Rolnummer 14/2770/A

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger

272	REGISTRATIEKANTOOR GENT Sint-Lievenslaan 27 - 9000 GENT Open van maandag tot vrijdag van 8 tot 12 uur Tel : 0257 729 40 - Fax : 0257 962 34 E-mail : kent.reg.gent7@minfin.fed.be IBAN : BE12 6792 0032 3992 BIC : PCHQBE33
-----	---

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Geregistreerd in debet ... bld / ... renvool
te Gent op ... 0.9 DEC. 2015 ...
boek ... 123 ... blad ... 99 ... vak ...
verschuldigd: ... 1500 ...

Anja WILLEMS
Adviseur a.i.

ONGETEKEND AFSCHRIFT
art. 702 Ger. Wetb.
vrijgesteld van expeditierecht
art. 289/2° Wetb. griffierecht

AR nr. 14/2770/A

In de zaak van:

B

eiseres, vertegenwoordigd door meester Peter Marx en Vicky Van Peteghem,
beiden advocaat met kantoor te 1150 Brussel, Tervurenlaan 270,

TEGEN

A

verweerder, vertegenwoordigd door meester Bart Van Den Brande en Andries
Hofkens, beiden advocaat met kantoor te 1050 Brussel, Marsveldplein 5, Level
21,

vonnist de rechtbank als volgt:

I. RECHTSPLEGING

De zaak werd ingeleid bij dagvaarding, die regelmatig werd betekend op 07
augustus 2014.

Partijen werden gehoord op de openbare terechtzitting van 09 november
2015.

Kennis werd genomen van het dossier van de rechtspleging en van de door
partijen neergelegde bundels en besluiten.

II. VOORWERP VAN DE VORDERING

2.1-Eiseres vordert in een op 13 juli 2015 neergelegde syntheseconclusie:

De vordering van eiseres ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens,

Te zeggen voor recht dat eiseres aanzien moet worden als co-auteur van de Documentairefilm en dat eiseres, retroactief en met ingang vanaf de eerste datum van exploitatie, recht heeft op 50% van de totale (onder de auteurs te verdelen) auteursrechtelijke inkomsten die geïnd worden ingevolge de audiovisuele exploitatie van de Documentairefilm (inclusief de inkomsten die ingevolge het collectief beheer geïnd worden via de beheersvennootschap SABAM);

Vast te stellen dat verweerder:

- a) een inbreuk heeft gepleegd op artikel XI.165 § 1 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 1 § 1 Auteurswet) (reproductierecht en recht tot publieke mededeling) door, zonder voorafgaand akkoord van eiseres (co-auteur), de Documentairefilm te (laten) exploiteren;
- b) een inbreuk heeft gepleegd op artikel XI.181 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 16 Auteurswet) door de Documentairefilm te voltooien zonder verdere betrokkenheid, laat staan akkoord van eiseres als regisseur omtrent de definitieve versie ("final cut");
- c) een inbreuk heeft gepleegd op artikel XI.165 § 2 lid 2 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 1 § 2 lid 2 van Auteurswet) ("divulgiatierecht") door de Documentairefilm bekend te (laten) maken zonder het akkoord van eiseres (co-auteur);
- d) een inbreuk heeft gepleegd op artikel XI. 165 § 2 lid 4 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 1 § 2 lid 4 Auteurswet) door de Documentairefilm te (laten) vertonen zonder naamsvermelding van eiseres ("paterniteitsrecht");
- e) een inbreuk heeft gepleegd op artikel XI. 165 § 2 lid 5 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 1 § 2 lid 5 Auteurswet) ("integriteitsrecht") door de Documentairefilm te (laten) wijzigen zonder het akkoord van eiseres (coauteur);
- f) een inbreuk heeft gepleegd op artikel XI. 165 § 1 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 1 § 1 Auteurswet) (reproductierecht en recht tot publieke mededeling) en artikel XI. 165 § 2 lid 4 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 1 § 2 lid 4 Auteurswet) ("paterniteitsrecht") door, zonder voorafgaand akkoord en naamsvermelding van eiseres (auteur), een door eiseres gerealiseerde foto te reproduceren en te verspreiden via een digitale nieuwsbrief;

Verweerder derhalve te horen veroordelen tot het betalen aan eiseres van een morele schadeloosstelling van 25.000 EUR, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf datum van dagvaarding tot op de dag van integrale betaling;

Verweerder derhalve te horen veroordelen tot het betalen aan eiseres van een materiële schadeloosstelling van 25.000 EUR, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf datum van dagvaarding tot op de dag van integrale betaling;

Verweerder te veroordelen tot alle kosten van onderhavig geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 5.500 EUR, desgevallend te indexeren op het ogenblik van de uitspraak;

Het uit te spreken vonnis uitvoerbaar bij voorraad te horen verklaren, niettegenstaande hoger beroep met uitsluiting van kantonnement.

2.2-Verweerder besluit in een op 17 september 2015 neergelegde syntheseconclusie:

De vordering van B ontvankelijk doch ongegrond te verklaren, dienvolgens

1. Te zeggen voor recht dat B geen regelmatig ingrijpen heeft gedaan bij de productie van het audiovisuele werk "OdysSea" en niet kan worden beschouwd als auteur of co-auteur van het audiovisuele werk "OdysSea";

2. In ondergeschikte orde, voor zover Uw Zetel toch van oordeel zou zijn dat B beschouwd zou moeten worden als auteur of co-auteur, haar auteurschap alleszins te beperken tot een aandeel van 5% op de netto inkomsten;

3. Tevens in ondergeschikte orde, bij iedere toekenning van schadevergoeding, rekening te houden met de investeringen die werden gedaan door A voor de totstandkoming van het werk;

4. In meer ondergeschikte orde, voor zover Uw Zetel van oordeel zou zijn dat B recht zou hebben op een vergoeding voor materiële en/of morele schade, dergelijke vergoedingen alleszins te beperken tot 900 euro materiële schadevergoeding en 400 euro morele schadevergoeding;

5. Te zeggen voor recht dat het niet bewezen is dat de 'making of' foto (zoals voorgelegd door B als haar stuk 7) een creatie uitmaakt waar B auteursrechten op heeft.

6. Voor zover Uw Zetel van oordeel zou zijn dat A al enige vergoeding verschuldigd zou zijn aan B voor het gebruik van de foto in de nieuwsbrief, zal Uw Zetel deze vordering alleszins loskoppelen van de hoofdvordering met betrekking tot het audiovisuele werk "OdysSea" en, rekening houdend met de beperkte oplage en bereik van de nieuwsbrief en de beperkte grootte van de foto, een vergoeding beperken tot een bedrag van 50 euro, onder voorbehoud van nadere argumentatie namens B op dit punt, en een eventuele bijkomende schadevergoeding alleszins te beperken tot 20% op de toegekende vergoeding voor het gebruik van de foto;

7. Alle meer gevorderde af te wijzen en de uitvoerbaarheid bij voorraad te weigeren;

8. B te veroordelen tot de kosten van het geding, daarin begrepen de rechtsplegingvergoeding, aan de zijde van A begroot op 5.500 euro; in geval rechtsplegingsvergoeding zou worden toegekend aan B, het bedrag alleszins te beperken tot het basisbedrag van 2.750 euro.

III. BEOORDELING

3.1- De hoofdeis in zijn volgende onderdelen kan als volgt beoordeeld worden:

3.1.1- Wat betreft het co-auteurschap van de Documentairefilm

Uit de stukken door eiseres voorgebracht blijkt dat zij terecht als co-auteur van de Documentairefilm moet worden aanzien (zie stukken 2-3-4 en verder van eiseres). Met haar toenmalige vriend, verweerder schreef ze een basisscenario rond de persoon en het werk van magnumfotograaf C (fotoproject "Before the flood" – met beelden gemaakt in 25 landen gedurende twee jaar langs de Europese kusten);

De rechtbank is van oordeel dat eiseres, recht heeft op een definitieve , forfaitaire maar billijke vergoeding eerder dan via of van verweerder te moeten vernemen hoeveel auteursrechtelijke inkomsten werden geïnd ingevolge de audiovisuele exploitatie van de Documentairefilm (inclusief de inkomsten die ingevolge het collectief beheer geïnd worden via de beheersvennootschap SABAM) waarover verder zal worden geoordeeld;

3.1.2-Wat betreft de inbreuk door verweerder op artikel XI.165 § 1 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 1 § 1 Auteurswet) (reproductierecht en recht tot publieke mededeling) door, zonder voorafgaand akkoord van eiseres (co-auteur), de Documentairefilm te (laten) exploiteren;

en dat verweerder dan ook inbreuk heeft gepleegd op de auteursrechterlijk beschermde rechten van eiseres door de Documentairefilm zonder haar voorafgaand akkoord te hebben geëxploiteerd;
Dit onderdeel is dan ook gegrond;

3.1.3-Wat de inbreuk op artikel XI.181 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 16 Auteurswet) betreft namelijk door de Documentairefilm te voltooien zonder verdere betrokkenheid, laat staan akkoord van eiseres als regisseur omtrent de definitieve versie ("final cut");

Het blijkt duidelijk uit de door partijen voorgelegde stukken dat verweerder na de relationele breuk met eiseres, er in geslaagd is om de filmopnamen uit handen van eiseres te houden en deze zonder haar akkoord als regisseur te voltooien.

Dat eiseres als regisseur van deze Documentairefilm optrad blijkt ten overvloede uit de stukken 5 en 6 van eiseres;

Ten onrechte stelt verweerder dat eiseres na de relationele breuk uit het project is gestapt, wat vooreerst door verweerder niet wordt bewezen en wat ten tweede

Dit onderdeel is dan ook gegrond.

3.1.4-Wat betreft de inbreuk op artikel XI.165 § 2 lid 2 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 1 § 2 lid 2 van Auteurswet) ("divulgiatierecht") door de Documentairefilm bekend te (laten) maken zonder het akkoord van eiseres (co-auteur), dient ook dit onderdeel als gegrond te worden toegekend gelet op wat hiervoren werd gesteld omtrent de rechten van eiseres als co-auteur en regisseur;

3.1.5-Wat betreft de inbreuk op artikel XI. 165 § 2 lid 4 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 1 § 2 lid 4 Auteurswet) door de Documentairefilm te (laten) vertonen zonder naamsvermelding van eiseres ("paterniteitsrecht"), blijkt dit onderdeel bewezen nu uit de door beide partijen voorgelegde stuk 1 blijkt dat nergens de naam van eiseres wordt vermeld als co-auteur en regisseur, behoudens de summiere vermelding als "researcher";

3.1.6-Wat betreft de inbreuk op artikel XI. 165 § 2 lid 5 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 1 § 2 lid 5 Auteurswet) ("integriteitsrecht") door de Documentairefilm te (laten) wijzigen zonder het akkoord van eiseres (coauteur), dient gesteld dat ook deze inbreuk als bewezen moet worden weerhouden gelet op de principiële miskennis van de beschermde rechten van eiseres als co-auteur en regisseur;

3.1.7-Wat betreft de inbreuk op artikel XI. 165 § 1 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 1 § 1 Auteurswet) (reproductierecht en recht tot publieke mededeling) en artikel XI. 165 § 2 lid 4 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 1 § 2 lid 4 Auteurswet) ("paterniteitsrecht") door, zonder voorafgaand akkoord en naamsvermelding van eiseres (auteur), een door eiseres gerealiseerde foto te reproduceren en te verspreiden via een digitale nieuwsbrief;

Onder stuk 7 bewijst eiseres dat de verweerder gebruikte foto van magnumfotograaf C en cameraman A door haar werd gemaakt tijdens de opnames van de Documentairefilm. Deze foto is naar het oordeel van de rechtbank "een creatie" van eiseres waarop deze als maker van de foto haar paterniteitsrecht kan laten gelden.

Verweerder bewijst niet dat hij van eiseres voorafgaand een akkoord had gekregen om deze foto, zonder naamsvermelding van eiseres, te reproduceren en te verspreiden via een digitale nieuwsbrief;

Deze inbreuk dient dan ook voor bewezen gehouden te worden.

3.1.8-Wat de betreft de aan eiseres toekomende morele schadevergoeding, is de rechtbank van oordeel dat de houding en de handelswijze van verweerder getuigt van een totaal gebrek aan respect voor de inbreng van eiseres als co-auteur en regisseur van de Documentairefilm onder miskennis van de wettelijke regels op het auteursrecht om nog maar te zwijgen over het gebrek aan deontologie/ethiek die uit de ganse houding en het optreden van deze verweerder blijkt die zichzelf "een gerenommeerd Belgisch fotograaf en filmmaker" noemt;

Een passende morele schadeloosstelling van 25.000EUR kan dan ook worden toegekend, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan wettelijke rentevoet vanaf datum van dagvaarding tot op de dag van integrale betaling;

3.1.9-Wat de materiele schadevergoeding betreft:

Waar verweerder naar zijn stuk 6 (Overzicht berekening auteursrechten A 2013-2014/Q1+2 Dalton Distribution) om aan te tonen dat hij maar zeer beperkte inkomsten heeft genoten uit de distributie van de documentairefilm en uit de openbare vertoningen in 2013 en 2014 alsmede uit de verkoop van DVD's en kabelnet-vertoningen, merkt de rechtbank op dat dit slechts een beperkte weergave is van de inkomsten die de Documentairefilm genereerde en waarvan niet alleen verweerder maar ook en vooral de producers, maar de scenarist (35%) de co-scenarist (25%) en de regisseur (40%) hun procentje/graantje meepikken wat blijkt uit stuk 9 van verweerder.

Wat de hoge kosten betreft (blijkens stuk 7 verweerder 36.821,04EUR productie-onkosten waarvan een onderliggend bewijsstuk noch betaling wordt voorgelegd), blijkt uit colofon van de documentairefilm dat de "film financing" gebeurde door "The Belgian Tax Shelter" waaromtrent door verweerder geen stuk wordt voorgelegd, terwijl daarnaast ook vast staat dat ondermeer de Stad Oostende een subsidie van 5.000,00EUR toekende naast (stuk 3-4-5 eiseres) tal van andere "supports" vermeld in de colofon;

Aan eiseres kan dan ook een materiële schadeloosstelling van 25.000,00EUR, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan wettelijke rentevoet vanaf datum van dagvaarding tot op de dag van integrale betaling; In dit bedrag zit tevens de vergoeding voor het onrechtmatig digitaal gebruik van foto die door eiseres werd gecreëerd;

3.1.10-De in het ongelijk gestelde partij dient verwezen in de kosten;

De gerechtskosten omvatten onder meer de rechtsplegingvergoeding zoals bepaald in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek (artikel 1086,6° Ger.W.) De rechtsplegingvergoeding is een forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij (artikel 1022, eerste lid Ger.W.) zoals vervangen bij artikel 7 van de Wet 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, B.S. 31 mei 2007, p. 29541)

De in het gelijk gestelde partij is in dit geval de eiseres zodat alleen voor de eiseres een rechtsplegingvergoeding kan worden vastgesteld.

De vordering van de eiseres is een in geld waardeerbare vordering die de grens van 40.000,01EUR tot 60.000,00 EUR niet overschrijdt zodat de basisvergoeding van 2.750,00EUR kan worden toegekend aan de eiseres (Art. 6 K.B. 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek , verschenen in het Belgisch Staatsblad van 09 november 2007, p. 56834)

3.2-De tegenvorderingen door verweerder gesteld moeten als ongegrond worden afgewezen:

Het is duidelijk dat B wel moet worden beschouwd als co-auteur van het audiovisuele werk "OdysSea maar door verweerder op onrechtmatige wijze de mogelijkheid werd ontnomen om als regisseur in te grijpen bij de productie van het audiovisuele werk "OdysSea";

Deze tegenvorderingen van verweerder zijn dan ook ongegrond.

De rechtbank is van oordeel dat de tegenvordering geen zelfstandig procesrisico kent en dus ook geen recht geeft op een afzonderlijke rechtsplegingsvergoeding.

OP DEZE GRONDEN

DE RECHTBANK, rechtdoende op tegenspraak,

met inachtneming van de artikelen 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Rechtdoende op de hoofdeis:

Verklaart de vordering van eiseres ontvankelijk en gegrond in volgende mate:

Zegt voor recht dat eiseres moet aanzien worden als co-auteur van de Documentairefilm;

Stelt verder vast dat verweerder:

- a) een inbreuk heeft gepleegd op artikel XI.165 § 1 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 1 § 1 Auteurswet) (reproductierecht en recht tot publieke mededeling) door, zonder voorafgaand akkoord van eiseres (co-auteur), de Documentairefilm te (laten) exploiteren;
- b) een inbreuk heeft gepleegd op artikel XI.181 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 16 Auteurswet) door de Documentairefilm te voltooien zonder verdere betrokkenheid, laat staan akkoord van eiseres als regisseur omtrent de definitieve versie ("final cut");
- c) een inbreuk heeft gepleegd op artikel XI.165 § 2 lid 2 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 1 § 2 lid 2 van Auteurswet) ("divulgiatierecht") door de Documentairefilm bekend te (laten) maken zonder het akkoord van eiseres (co-auteur);
- d) een inbreuk heeft gepleegd op artikel XI. 165 § 2 lid 4 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 1 § 2 lid 4 Auteurswet) door de Documentairefilm te (laten) vertonen zonder naamsvermelding van eiseres ("paterniteitsrecht");
- e) een inbreuk heeft gepleegd op artikel XI. 165 § 2 lid 5 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 1 § 2 lid 5 Auteurswet) ("integriteitsrecht") door de Documentairefilm te (laten) wijzigen zonder het akkoord van eiseres (coauteur);
- f) een inbreuk heeft gepleegd op artikel XI. 165 § 1 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 1 § 1 Auteurswet) (reproductierecht en recht tot publieke mededeling) en artikel XI. 165 § 2 lid 4 Wetboek Economisch Recht (voorheen artikel 1 § 2 lid 4 Auteurswet) ("paterniteitsrecht") door, zonder voorafgaand akkoord en naamsvermelding van eiseres (auteur), een door eiseres gerealiseerde foto te reproduceren en te verspreiden via een digitale nieuwsbrief;

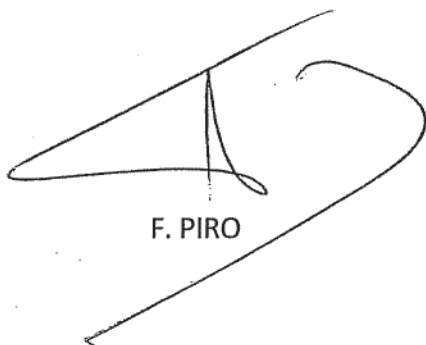
Veroordeelt verweerder tot betaling aan eiseres van een som van 25.000,00EUR voor morele schade en 25.000,00EUR voor materiele schade, te vermeerderen met de gerechtelijke intrest aan wettelijke rentevoet vanaf de dagvaarding tot op de dag van de algehele betaling.

Verwijst verweerder in de kosten van het geding, deze aan de zijde van eiseres begroot op 318,70EUR dagvaardingskosten en 2.750,00EUR rechtsplegingsvergoeding.

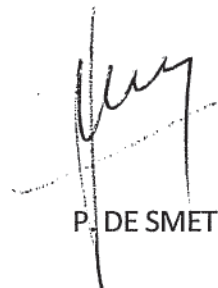
Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande voorziening en zonder zekerheidsstelling. Zegt voor recht dat er geen redenen voorhanden zijn om het vermogen tot kantonnement uit te sluiten.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van de eerste kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op **7 december 2015**, waar aanwezig waren:

Pierre DE SMET, rechter, voorzitter van deze kamer;
Filip PIRO, griffier.

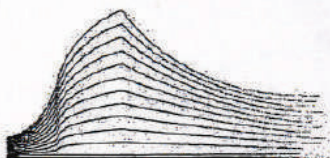

F. PIRO

P. DE SMET

142238

Uitgifte

Repertoriumnummer 2017/ 76857
Datum van uitspraak 6 november 2017
Rolnummer 2016/AR/64

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger

Na Tussenarrest
15.2.2016

Hof van beroep Gent

Arrest

zevende bis kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000961014-0001-0011-01-01-1

2016/AR/64 - In de zaak van:

A

appellant tegen een vonnis dd. 7.12.2015 van de Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, eerste kamer,

hebbende als raadsman mr. DELARUE Dieter, advocaat te 2000 ANTWERPEN, Wapenstraat 14

tegen

B

geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. MARX Peter, advocaat te 1150 BRUSSEL, Tervurenlaan 270

wijst het hof het volgend arrest:

I Bestreden beslissing – Rechtspleging in hoger beroep

1.

Het hof werkt het tussenarrest van 15 februari 2016 verder uit.

2.

Het Hof heeft artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken in acht genomen.

De procedure gebeurde op tegenspraak. Partijen zijn gehoord in openbare terechtzitting. Het Hof nam kennis van de overtuigings- en procedurestukken.

PAGE 01-00000961014-0002-0011-01-01-4

II Situering van de betwisting

3.

De partijen, ex-partners in een liefdesrelatie, betwisten de (mede-)auteursrechten op een documentaire "OdysSea" over de fotograaf C, die gevolgd werd tijdens zijn tweejarig project "Moments before the Flood".

De feiten worden hierna voor zover nodig tijdens de bespreking van de gronden weergegeven.

4.

De eerste rechter oordeelde dat:

- (1) mevrouw B co-auteur is van de documentaire "OdysSea" over C
- (2) de heer A 5 inbreuken beging op verschillende onderdelen van artikel XI.165 en XI.181 WER;
- (3) de heer A een morele en een materiële schadevergoeding van telkens € 25.000,00 verschuldigd is aan mevrouw B

III Grieven – Voorwerp van het hoger beroep

5.

Voor de uiteenzetting van de grieven en het voorwerp van het hoger beroep verwijst het hof naar de procedurestukken in hoger beroep van de heer A.

Samengevat is hij van oordeel dat:

- (1) mevrouw B auteur noch co-auteur is van de documentaire "OdysSea";
- (2) hij de stilzwijgende toestemming had om de foto die mevrouw B maakte te gebruiken in een nieuwsbrief;
- (3) mevrouw B aan hem een morele schadevergoeding van € 25.000,00 verschuldigd is.

6.

Mevrouw B stelt incidenteel beroep in voor zover de eerste rechter (1) een forfaitaire schadevergoeding toekende en (2) geen verhoogde rechtsplegingsvergoeding toekende.

Voor het voorwerp van haar vordering verwijst het hof naar haar syntheseconclusie in hoger beroep.

IV De gronden van de beslissing en het antwoord op de middelen van de partijen*Eerste betwisting:*

*Is mevrouw B al dan niet
mede-auteur van de documentaire "OdysSea"*

7.

Er is geen betwisting omtrent het feit dat de documentaire "OdysSea" auteursrechtelijke bescherming toekomt. De eerste betwisting gaat over de vraag of mevrouw B al dan niet mede-auteur is van deze documentaire.

8.

De artikelen XI. 164 WER, XI.165 WER, XI. 168 WER, XI. 170 WER en XI. 179 – XI. 183 WER vormen de wettelijke basis voor de huidige beslissing (http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/loi_a1.pl?language=nl&la=N&cn=2013022819&table_name=wet&&caller=list&fromtab=wet&tri=dd+AS+RANK#LNKR0294), samen met toepassing van artikel 9, lid 1 van de TRIPS-overeenkomst; artikel 2, lid 1 en lid 5 van de Berner Conventie; artikel 1, lid 1 en lid 3 van richtlijn 91/250, artikel 6 van richtlijn 2006/116; artikel 3, lid 1 van richtlijn 96/9; consideransen 4, 6, 9 tot en met 11, 20 tot en met 22, 31 en 33; en de artikelen 2, sub a en 5 van richtlijn 2001/29 en artikel 6 van richtlijn 2006/116.

De toepassing van deze bepalingen in E.H.J., 16 juli 2009, Infopaq International, C-5/08, Jurispr. blz. I-6569, nrs. 35, 37 en 38; E.H.J., 22 december 2010, Bezpečnostní softwarová asociace, C-393/09, Jurispr. I-13971, nr. 45 en 48 tot 50; E.H.J., 4 oktober 2011, Football Association Premier League e.a., C-403/08 en C-429/08, punt 97; E.H.J., 1 december 2011, Painer, C-145/10, www.curia.eu, punt 87, 89 en 92; E.H.J., 1 maart 2012, C-604/10, Football Dataco Ltd et al. / Yahoo! UK Ltd et al., www.curia.eu, nr. 37-38 vormen mee de rechtsgrond voor wat volgt.

9.

Tussen mevrouw B en de heer A in de loop van 2011 een stilzwijgende, maar onmiskenbare overeenkomst tot stand gekomen om als co-auteurs de documentaire OdysSea over het project van de heer C te maken.

Uit onder andere de volgende stukken van het dossier van mevrouw B wordt het bestaan en de uitvoering van deze overeenkomst afgeleid.

PAGE 01-00000761014-0004-0011-01-01-4

- (1) De trailer van de documentaire (stuk 2 van het dossier van geïntimeerde op hoofdberoep) vermeldt uitdrukkelijk mevrouw B als regisseur en de heer A als cameraman van de documentaire zelf (en niet enkel van de trailer). Het motief dat de heer Kets daarbij zou gehad hebben, is niet ter zake. Gesteld dat de heer A mevrouw B plezier had willen doen en haar had willen helpen om haar carrière te bevorderen, zoals hij in zijn conclusie in hoger beroep beweert, dan is dat een geoorloofde beweegreden, maar niet relevant voor de vaststelling dat zij een akkoord hadden.
- (2) Mevrouw B nam interviews af van de heer C, op verschillende plaatsen in Europa. (zie onder meer de randnummers 27 tot 30 van de syntheseconclusie van de heer A). Daarvan zijn stukken gebruikt in de eerste montage en in het eindresultaat. Deze interviews impliceerden creatieve keuzes van haar.
- (3) Op het ogenblik dat de heer C zijn project 'Moments before the Flood' in 2012 in Oostende voorstelt, vermeldt ook hij mevrouw B bij de personen die hij bijzonder bedankt. (stuk 15 van hetzelfde dossier) In de hele context van de zaak is er geen reden om aan te nemen dat hij haar enkel bijzonder bedankt voor haar administratieve bijdrage en niet voor haar creatieve inbreng in de documentaire. Er zijn geen stukken die toelaten te besluiten dat de partnerschap tussen de heer A en mevrouw B bestond uit een creatieve inbreng van de heer A en een ondersteunende, administratieve functie van mevrouw B. Integendeel. (zie hiervoor en hierna)
- (4) Stuk 3 van hetzelfde dossier bevat een kopie van een aanvraag van 30 september 2011 om subsidies bij de stad Oostende. Beide partijen ondertekenen de aanvraag. In de aanvraag is mevrouw B aangeduid als "regisseur/journalist" en de heer A als "cameraman". Er moet verondersteld worden dat de heer A akkoord gegaan is met de aanvraag die hij zelf ondertekend heeft. Ook de tweede subsidieaanvraag van 29 november 2011 gaat uit van de beide partijen met deze kwalificaties.
- (5) Het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Oostende van 19 december 2011 duidt mevrouw B en de heer A op gelijke voet aan in het project "Moments before the Flood" voor het toekennen van een subsidie. (stuk 5 van hetzelfde dossier) Voor de betrokken overheid zijn beide gekend als auteurs van het project.
- (6) Alle opnames voor de documentaire, behalve die te Oostende in februari 2012, werden gemaakt in aanwezigheid van mevrouw B. De opnames werden beëindigd voor de relatiebreuk.
- (7) Mevrouw B was betrokken bij de eerste, voorlopige montage van de beelden door de heer D.
- (8) De heer A schrijft in zijn e-mail van 15 oktober 2013, als antwoord op de ingebrekestelling door de raadman van mevrouw B "De oorspronkelijke bedoeling was dat B mee de film zou regisseren". Dat hij eraan toevoegt dat het "reeds vanaf de eerste draaidag (reis Kroatië-

Albanië) al gauw duidelijk [werd] "dat B daar niet capabel toe was" kadert in de betwisting tussen de partijen; het tegendeel is niet bewezen. (stuk 10 van het dossier van geïntimeerde op hoofdberoep)

Alleen al de (publieke) erkenning door de heer A, vooraleer er onenigheid tussen de partijen ontstond, dat mevrouw B co-auteur en regisseur was, maakt de discussie overbodig over de vraag of mevrouw B al dan niet meer inbreng had dan voorbereidende handelingen of uitvoering van instructies bij het tot stand komen van de eerste versie van de documentaire. De herkenbare creatieve inbreng van mevrouw B bij het ontstaan van de eerste versie van de documentaire staat vast.

Voor zover relevant, bewijzen geen van de beide partijen dat zij het met het idee van een documentaire over zijn project naar de heer C gestapt zijn.

De rol van de auteur van de muziekwerken in de documentaire en van de monteurs heeft geen invloed op de voorliggende betwisting.

10.

Het is niet aangetoond dat de partijen na hun relatiebreuk overeen kwamen dat de heer A eenzijdig met het project zou verder gaan, met gebruik zonder erkenning of vergoeding van de inbreng van mevrouw B. De heer A beschikte over de gemaakte beelden als cameraman. Voor hem was het het makkelijkst om mevrouw B na de definitieve breuk buiten het project te houden.

Na de relatiebreuk heeft mevrouw B de heer A niet in gebreke gesteld met betrekking tot de afwerking van de documentaire. Dit volstaat niet in het licht van de feiten van deze zaak niet om te besluiten (1) dat er tevoren geen akkoord zou bestaan hebben over het co-auteurschap en (2) dat er een stilzwijgend akkoord zou zijn geweest omtrent de beëindiging van de samenwerking of omtrent de overdracht van de auteursrechten van mevrouw B aan de heer A. De werken aan de documentaire hebben trouwens ook een tijd stil gelegen.

Nu geen akkoord omtrent de beëindiging van het eerder overeen gekomen co-auteurschap of de overdracht van de eraan verbonden rechten voorligt, moet de heer A aantonen dat de eindversie van het project dermate verschilt van het project op het ogenblik van de relatiebreuk en de bijhorende toe-eigening van het project, dat moet besloten worden dat hij de enige auteur is van het eindresultaat.

11.

De heer A beroept zich op het wettelijk vermoeden van de hoedanigheid van auteur op grond van de vermelding van zijn naam op de documentaire, zoals die uiteindelijk verspreid

werd. (artikel XI. 170, lid 2 WER) Gelet op de hiervoor geschetste feitelijke en juridische situatie volstaat de aanduiding op het eindproject niet om te besluiten dat de heer Kets de enige auteur is.

Met de eerste rechter is het hof van oordeel dat er voldoende feitelijke aanwijzingen zijn in het dossier van mevrouw B om te besluiten dat het wettelijk vermoeden van artikel XI. 170, lid 2 weerlegd is. Op hun beurt weerleggen de stukken van het dossier van de heer A de stukken van het dossier van mevrouw B onvoldoende.

Er is naar genoegen van recht aangetoond dat de uiteindelijke documentaire Odyssea, in een volgens de heer A derde versie, voldoende elementen bevat die de uitdrukking vormen van een eigen intellectuele schepping van mevrouw B. Het eindresultaat, zelfs als de heer A zich het werk toegeëigend heeft vanaf de relatiebreuk tussen de beide partijen, geeft nog voldoende uitdrukking aan haar creatieve geest, zodat het werk elementen bevat die de uitdrukking vormen van haar persoonlijkheid. Vrije en creatieve keuzes die zij in de voorbereiding en in de eerste versie gemaakt heeft, zijn aanwezig gebleven in het eindresultaat. Mevrouw B heeft de documentaire mee bewerkt.

Onder meer de volgende stukken tonen dit aan:

- (1) De initiële montage, met de inbreng van mevrouw B, diende als onderbouw van de uiteindelijke montage. Niet alles van wat in de eerste versie gemaakt is, is verwijderd uit de definitieve versie, zelfs als het hergebruik van één scène weinig is. Dat de heer D ook een inbreng heeft gehad, weerlegt hier onvoldoende dat mevrouw B creatieve keuzes gemaakt heeft. De e-mail van de heer D van 5 maart 2013 (stuk 4b van het dossier van appellant) is niet dienstig. Niet alleen was de breuk tussen de partijen en de discussie over de documentaire dan al een feit, bovendien is de inhoud van het stuk niet nauwkeurig. De heer D beschikte niet meer over de computerdata om een precieze weergave van het gebeurde te kunnen geven.
- (2) De voorbereiding van de interviews en de interviews omvatten meer dan ideeën, zij vinden hun weerslag in de keuzes die in het eindresultaat gemaakt zijn. In het beeldmateriaal van naar verluidt zowat 64 uur zitten verschillende interviews van mevrouw B met de heer C op verschillende plaatsen. Uit dat beeldmateriaal is geput voor de uiteindelijke documentaire. Dat niet alles gebruikt is, is niet ter zake. De 64 opgenomen uren zijn gecondenseerd in een film van zowat anderhalf uur. Van belang is dat de interviews voorbereid en afgenomen zijn door mevrouw B en uiteindelijk gebruikt zijn. Voor zover de vragen banaliteiten overstijgen, vergen interviews creatieve keuzes, die de persoonlijkheid van de maker tot uiting brengen, wat in de stukken van het dossier van mevrouw B voldoende aangetoond is.

12.

De verklaring van de heer C zou een belangrijk stuk kunnen zijn. (stuk 5 van het dossier van de heer A) De tekst is evenwel te vaag om de stelling van de heer Kets te ondersteunen of de bewijsstukken van mevrouw B te ontkrachten. Het bevat datum noch plaatsaanduiding. De heer C verklaart ook een collega-fotograaf te zijn van de heer A en deze in die hoedanigheid erg te respecteren. De verklaring kan daarom onvoldoende als onafhankelijk en objectief aangemerkt worden.

13.

De stukken uit het dossier van de heer A over het tot stand komen van de uiteindelijke versie van de documentaire (zie in hoofdzaak de stukken 4 van zijn dossier) zijn voor het grootste deel naast de kwestie, nu vast staat dat (1) er een eerste versie bestond, waaraan mevrouw B mede een creatieve bijdrage geleverd heeft als co-auteur en co-regisseur en (2) de creatieve bijdrage gedeeltelijk terug te vinden is in de definitieve versie. Om die reden mocht de heer A niet verder gaan met het project zonder het akkoord van mevrouw B , op straffe van miskenning van haar auteursrechten. De toe-eigening van de eerste versie door de heer A gebeurde met miskenning van de eerder gemaakte auteursrechtelijke afspraken.

Het oordeel van de eerste rechter is terecht.

12.

Het wettelijk vermoeden van artikel XI.179 WER betreffende het auteurschap van audiovisuele werken is zonder invloed op het voorgaande.

Tweede betwisting:

Gebruik zonder toestemming van een foto

13.

De heer A is van oordeel dat hij de impliciete maar duidelijke toestemming had om de "making of" foto van mevrouw B te gebruiken in een nieuwsbrief. Hij is van oordeel dat hij als geportretteerde ervan mocht uitgaan dat hij de toestemming had om de foto van hemzelf te gebruiken.

Het feit dat het om een foto van de heer A zelf gaat, volstaat niet om de toestemming van de auteur van de foto te impliceren om het werk te verspreiden. Aanwijzingen dat er toestemming zou gegeven zijn, zijn er niet, laat staan dat er bewijzen zouden bestaan. Het oordeel van de eerste rechter is terecht.

Het hergebruik en de verspreiding door mevrouw B van foto's die de heer A van haar gemaakt heeft, verandert niets aan het voorgaande. Het gaat om een eventuele, afzonderlijke betwisting, die niet in de feiten van de oorspronkelijke dagvaarding voorkomt. De syntheseconclusie van de heer A bevat ten andere geen vordering met betrekking tot deze foto's.

Derde betwisting:

*De vordering van mevrouw B
tot betaling van een schadevergoeding
(hoofd- en incidenteel hoger beroep*

14.

Mevrouw B is van oordeel dat zij retroactief en met ingang vanaf de eerste datum van exploitatie recht heeft op 50% van de totale onder de auteurs te verdelen auteursrechtelijke inkomsten. Zij vordert dit boven op de morele en materiële schadevergoeding van telkens € 25.000,00, die de eerste rechter toekende.

15.

De heer A vordert dat rekening zou worden gehouden met de schade die mevrouw Vandenberghe werkelijk geleden heeft en niet met de "absurde ex aequo et bono begroting" (p. 32 van zijn syntheseconclusie in hoger beroep) In het dispositief van zijn conclusie vordert hij ondergeschikt 3% toe te kennen van de winst voortvloeiend uit de commercialisering van de documentaire en daartoe een deskundige aan te stellen.

16.

Naar het oordeel van het hof is één schadevergoeding van € 25.000,00, ex aequo et bono bepaald, voor alle inbreuken die vastgesteld zijn in deze zaak een gepaste vergoeding voor de geleden schade. Het bestreden vonnis wordt in die zin hervormd.

De kost van een deskundigenonderzoek, dat noodzakelijk is om zowel de werkelijke schade als om een schadebedrag van 3% van de commercialisering van de documentaire te bepalen, weegt onvoldoende op tegen het verzoek om die werkelijke schade, respectievelijk 3% vast te stellen. Bovendien zou dit enkel gelden voor de vaststelling van de materiële schade. De morele schade zou alsnog ex aequo et bono door het hof moeten bepaald worden, omdat het in deze zaak feitelijk niet mogelijk is op een accurate wijze de precieze omvang van de morele schade te bepalen.

Ten overvloede overweegt het hof dat de duurtijd van een expertise van die aard is dat de aanstelling van een expert in de voorliggende zaak niet verantwoord is. Het rechtsherstel voor de morele en materiële schade wordt op een proces-economische manier bereikt door de bepaling van de schade op forfaitaire wijze.

Ook het verzoek van mevrouw B om de schade te bepalen op 50% van de totale onder de auteurs te verdelen auteursrechtelijke inkomsten wordt om dezelfde redenen afgewezen. Ook dit zou de in deze zaak onverantwoord dure aanstelling van een deskundige vereisen. Bovendien vordert mevrouw B deze vergoeding boven op de door haar gevorderde morele en materiële schadevergoeding van telkens € 25.000,00, wat kennelijk overdreven is.

Vierde betwisting:

*De vordering van de heer A
tot betaling van een morele schadevergoeding*

17.

Uit het voorgaande volgt, dat de heer A geen grond heeft voor de toekenning van een schadevergoeding vanwege mevrouw B. De vorderingen van mevrouw B zijn grotendeels gegrond verklaard. Er zijn geen bewijzen van kwaadwillig gedrag, zoals het opzet om te schaden bij de uitoefening van haar rechten.

Overige middelen en argumenten van de partijen

18.

Alle overige middelen en argumenten van de partijen kunnen niet tot een andere beslissing leiden. Daarom worden ze niet expliciet beantwoord.

Vijfde betwisting:

De kosten

19.

Op grond van de artikelen 1042, 1017 en 1022 Ger. Wb. wordt iedere partij tot betaling van de eigen kosten veroordeeld.

Op grond van het voorgaande is er geen rechtsgrond om in eerste aanleg, noch in hoger beroep een verhoogde rechtsplegingsvergoeding toe te kennen.

V Beslissing

Het Hof:

1. werkt het tussenarrest van dit hof, anders samengesteld, van 3 april 2017 verder uit;
2. verklaart het hoger principaal en incidenteel beroep toelaatbaar, maar enkel het principaal hoger beroep als volgt gegrond;
3. **bevestigt** het bestreden vonnis, **behalve** wat het bedrag van de toegekende schadevergoeding betreft;
4. doet aldus beperkt opnieuw recht,
5. veroordeelt de heer A tot betaling aan mevrouw B van de som van € 25.000,00 ten titel van morele en materiële schadevergoeding, te vermeerderen met de moratoire interest aan de wettelijke rentevoet vanaf de dagvaarding tot aan de algehele betaling;
6. verwerpt al het meer gevorderde en alle overige vorderingen;
7. veroordeelt elke partij tot betaling van de kosten in hoger beroep, om die reden cijfermatig niet nader bepaald.

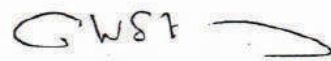
Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het hof van beroep te Gent, zevende bis kamer, rechtdoende in burgerlijke zaken, op maandag 6 november 2017.

Aanwezig:

Geneviève Vanderstichele, raadsheer, wnd-voorzitter

Patricia Vermaerke, griffier

P. Vermaerke

G. Vanderstichele

Eensluidend verklaarde kopie

Afgeleverd aan: FOD Economie - Intellectuele rechten

art. Intellectuele rechten

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Gent, 06-11-2017

